

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ

ο **Ιερέυς**: Ευλογητός ο Θεός ημών, πάντοτε, νύν, καί αεί, καί εις τούς αιώνας τών αιώνων.

ο **Αναγνώστης**: **Αμήν**.

- Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ, τω βασιλεί ημών Θεώ.
- Δεύτε, προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν αυτώ Χριστώ, τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ψαλμός 103

- Ευλόγει η ψυχή μου, τόν Κύριον· Κύριε ο Θεός μου εμεγαλύνθησ σφοδρα.
- Εξομολόγησιν καί μαγαλοπρέπειαν ενεδύσω, αναβαλλόμενος φώς ως ιμάτιον.
- Εκτείνων τον ουρανόν ωσει δέρριν, ο στεγάζων εν ύδασιν τά υπερώα αυτού.
- Ο τιθείς νέφη τήν επίβασιν αυτού, ο περιπατών επί πτερύγων ανέμων.
- Ο ποιών τούς Αγγέλους αυτού πνεύματα, καί τούς λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα.
- Ο θεμελιών τήν γήν επί τήν ασφάλειαν αυτής, ου κλιθήσεται εις τόν αιώνα τού αιώνος.
- Άβυσσος ως ιμάτιον το περιβόλαιον αυτού, επί τών ορέων στήσονται ύδατα.
- Από επιτιμήσεώς σου φεύξονται, από φωνής βροντής σου δειλιάσουσιν.
- Αναβαίνουσιν όρη, καί καταβαίνουσι πεδία εις τόπον, όν εθεμελίωσας αυτά.
- Όριον έθου, ό ου παρελεύσονται, ουδέ επιστρέψουσι καλύψαι την γήν.
- Ο εξαποστέλλων πηγάς εν φάραγξιν, ανάμεσον τών ορέων διελεύσονται ύδατα.
- ποτιούσι πάντα τά θηρία τού αγρού, προσδέξονται όναγροι εις δίψαν αυτών.
- Επ' αυτά τά πετεινά τού ουρανού κατασκηνώσει· εκ μέσου τών πετρών δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων όρη εκ τών υπερώνων αυτού· από καρπού τών έργων σου χορτασθήσεται η γή.
- Ο εξανατέλλων χόρτον τοίς κτήνεσι, καί χλόην τή δουλεία τών ανθρώπων.
- Τού εξαγαγείν άρτον εκ τής γής· καί οίνος ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου.
- Τού ιλαρύναι πρόσωπον εν ελαίω· κα ί άρτος καρδίαν ανθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τα ξύλα τού πεδίου, αι κέδροι τού Λιβάνου, άς εφύτευσας.
- Εκεί στρουθία εννοσσεύσουσι, τού ερωδιού η κατοικία ηγείται αυτών.

- Όρη τά υψηλά ταίς ελάφοις, πέτρα καταφυγή τοίς λαγωίς.
- Εποίησε σελήνην εις καιρούς· ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού.
- Έθου σκότος, καί εγένετο νύξ· εν αυτή διελεύσονται πάντα τά θηρία τού δρυμού.
- Σκύμνοι ωρυόμενοι τού αρπάσαι, καί ζητήσαι παρά τώ Θεώ βρώσιν αυτοίς.
- Ανέτειλεν ο ήλιος, καί συνήχθησαν, καί εις τάς μάνδρας αυτών κοιτασθήσονται.
- Εξελεύσεται άνθρωπος επί τό έργον αυτού, καί επί τήν εργασίαν αυτού έως εσπέρας.
- Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας· επληρώθη η γή τής κτίσεώς σου.
- Αύτη η θάλασσα η μεγάλη καί ευρύχωρος· εκεί ερπετά ών ουκ έστιν αριθμός, ζώα μικρά μετά μεγάλων.
- Εκεί πλοία διαπορεύονται· δράκων ούτος, όν έπλασας εμπαίζειν αυτή.
- Πάντα πρόσ σέ προσδοκώσι, δούναι τήν τροφήν αυτών εις εύκαιρον· δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν.
- Ανοίξαντός σου τήν χείρα, τά σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· αποστρέψαντος δέ σου τό πρόσωπον, ταραχθήσονται.
- Αντανελείς τό πνεύμα αυτών, καί εκλείψουσι, και εις τόν χούν αυτών επιστρέψουσιν.
- Εξαποστελείς τό πνεύμα σου, καί κτισθήσονται, καί ανακαινιείς τό πρόσωπον τής γής.
- Έτω η δόξα Κυρίου εις τούς αιώνας· ευφρανθήσεται Κύριος επί τοίς έργοις αυτού.
- Ο επιβλέπων επί τήν γήν, καί ποιών αυτήν τρέμειν· ο απτόμενος τών ορέων, και καπνίζονται.
- Άσω τώ Κυρίω εν τή ζωή μου, ψαλώ τώ Θεώ μου έως υπάρχω.
- Ηδυνθείη αυτώ η διαλογή μου, εγώ δέ ευφρανθήσομαι επί τώ Κυρίω.
- Εκλείποιεν αμαρτωλοί από τής γής, καί άνομοι, ώστε μη υπάρχειν αυτούς. Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον.

Καί πάλιν

Ο ήλιος έγνω τήν δύσιν αυτού· έθου σκότος, καί εγένετο νύξ.
 Ως εμεγαλύνθη τά έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας.

Δόξα... Καί νύν ...

Αλληλουϊα, Αλληλουϊα, Αλληλουϊα. Δόξα σοι ο Θεός (εκ γ').
 Η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα σοι.

- Εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της άνωθεν ειρήνης, και της σωτηρίας των ψυχών ημών, του Κυρίου δεηθώμεν.
- Υπέρ της ειρήνης του σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας των αγίων του Θεού Εκκλησιών, και της των πάντων ενώσεως, του Κυρίου δεηθώμεν.

- Υπέρ του αγίου οίκου τούτου, και των μετά πίστεως, ευλαβείας, και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Υπέρ των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών, _____, του τιμίου πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαού, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Υπέρ του ευσεβούς ημών Έθνους, πάσης Αρχής και Εξουσίας εν αυτώ, του κατά ξηράν θάλασσαν και αέρα φιλοχρίστου ημών στρατού, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Υπέρ της (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως και χώρας και των πίστει οικούντων εν αυταίς, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Υπέρ ευκρασίας αέρων, ευφορίας των καρπών της γης και καιρών ειρηνικών, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Υπέρ πλεόντων, οδοιπορούντων, νοσοούντων, καμνόντων, αιχμαλώτων και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Υπέρ του ρυσθήναι ημάς από πάσης θλίψεως, οργής, κινδύνου και ανάγκης, του Κυρίου δεηθώμεν.
 - Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
 - Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα. **Ο Χορός:** Σοί Κύριε.
 - Ότι πρέπει σοι, πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
- Ο Χορός:** Αμήν.

Ψαλμός 140 τού τυχόντος Ήχου

- Κύριε εκέκραξα πρὸς σέ, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, εκέκραξα πρὸς σέ, εισάκουσόν μου· πρόσχες τή φωνή τής δεήσεώς μου, εν τώ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εισάκουσόν μου, Κύριε.
- Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου· έπαρσις τών χειρών μου θυσία εσπερινή· εισάκουσόν μου, Κύριε.
- Θού, Κύριε, φυλακὴν τώ στόματί μου, καί θύραν περιοχής περί τά χείλη μου.
- Μή εκκλίνης τήν καρδίαν μου εις λόγους πονηρίας, τού προφασίζεσθαι προφάσεις εν αμαρτίαις.
- Σύν ανθρώποις εργαζομένοις τήν ανομίαν, καί ου μή συνδυάσω μετά τών εκλεκτών αυτών.
- Παιδεύσει με δίκαιος εν ελέει, καί ελέγξει με· έλαιον δέ αμαρτωλού μή λιπανάτω τήν κεφαλήν μου.
- Ότι έτι καί η προσευχή μου εν ταίς ευδοκίαις αυτών· κατεπόθησαν εχόμενα πέτρας οι κριταί αυτών.
- Ακούσονται τά ρήματά μου, ότι ηδύνθησαν· ωσει πάχος γής ερράγη επί

τής γής, διεσκορπίσθη τά οστά ημών παρά τόν άδην.

- Ότι πρόσ σέ, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί μου· επί σοί ήλπισα, μή αντανέλης τήν ψυχήν μου.
- Φύλαξόν με από παγίδος ής συνεστήσαντό μοι, καί από σκανδάλων τών εργαζομένων τήν ανομίαν.
- Πεσούνται εν αμφιβλήστρω αυτών οι αμαρτωλοί, κατά μόνας ειμί εγώ, έως άν παρέλθω.

Ψαλμός 141

- Φωνή μου πρόσ Κύριον εκέκραξα, φωνή μου πρόσ Κύριον εδεήθην.
- Εκχεώ εναντίον αυτού τήν δέησίν μου, τήν θλίψίν μου ενώπιον αυτού απαγγελώ.
- Εν τώ εκλείπειν εξ εμού τό πνεύμά μου, καί σύ έγνως τάς τρίβους μου.
- Εν οδώ ταύτη, ή επορευόμην, έκρυσαν παγίδα μοι.
- Κατενούουν εις τά δεξιά, καί επέβλεπον, ότι ουκ ήν ο επιγινώσκων με.
- Απώλετο φυγή απ' εμού καί ουκ έστιν ο εκζητών τήν ψυχήν μου.
- Εκέκραξα πρόσ σέ, Κύριε· είπα· Σύ εί η ελπίς μου, μερίς μου εί εν γή ζώντων.
- Πρόσχες πρόσ τήν δέησίν μου, ότι εταπεινώθην σφόδρα. Ρύσαί με εκ τών καταδιωκόντων με, ότι εκραταιώθησαν υπέρ εμέ.

Ήχος α'

Τάς εσπερινάς ημών ευχάς, πρόσδεξαι Άγιε Κύριε, καί παράσχου ημίν άφεσιν αμαρτιών, ότι μόνος εί ο δείξας εν κόσμω τήν ανάστασιν.

- εμέ υπομενούσι δίκαιοι, έως ου ανταποδώς μοι.

Κυκλώσατε Λαοί Σιών, καί περιλάβετε αυτήν, καί δότε δόξαν εν αυτή τώ αναστάντι εκ νεκρών, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών, ο λυτρωσάμενος ημάς εκ τών ανομιών ημών.

- εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εισάκουσον τής φωνής μου.

Δεύτε Λαοί υμνήσωμεν, καί προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αυτού τήν εκ νεκρών Ανάστασιν, ότι αυτός εστιν ο Θεός ημών, ο εκ τής πλάνης τού εχθρού τόν κόσμον λυτρωσάμενος.

- γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις τήν φωνήν τής δεήσεώς μου.

Ευφράνθητε ουρανοί, σαλπίσατε τά θεμέλια τής γής, βοήσατε τά όρη ευφροσύνην, ιδού γάρ ο Εμμανουήλ τάς αμαρτίας ημών, τώ σταυρώ προσήλωσε, καί ζωήν ο διδούς, θάνατον ενέκρωσε, τόν Αδάμ αναστήσας, ως φιλάνθρωπος.

- εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν.

Τόν σαρκί εκουσίως σταυρωθέντα δι' ημάς, παθόντα καί ταφέντα, καί αναστάντα εκ νεκρών, υμνήσωμεν λέγοντες, Στήριξον ορθοδοξία τήν Εκκλησίαν σου Χριστέ, καί ειρήνευσον τήν ζωήν ημών, ως αγαθός καί φιλάνθρωπος.

- ένεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τόν Κύριον.

Τώ ζωοδόχω σου τάφω, παρεστώτες οι ανάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τή

αφάτω σου ευσπλαγχνία, Χριστέ ο Θεός ημών, ότι σταυρόν κατεδέξω, καί θάνατον αναμάρτητε, ίνα τώ κόσμω δωρήση τήν Ανάστασιν, ως φιλόανθρωπος.

- από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας, ελπισάτω Ισραηλ επί τόν Κύριον.

Τόν τώ Πατρί συνάναρχον, καί συναϊδιον Λόγον, τόν εκ παρθενικής νηδύος προελθόντα αφράστως καί Σταυρόν καί θάνατον δι' ημάς εκουσίως καταδεξάμενον, καί αναστάντα εν δόξη, υμνήσωμεν λέγοντες, ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ο Σωτήρ τών ψυχών ημών.

- ότι παρά τώ Κυρίω τό έλεος καί πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις' καί αυτός λυτρώνεται τόν Ισραηλ εκ πασών τών ανομιών αυτού.
- αινείτε τόν κύριον πάντα τά έθνη επαινέσατε αυτόν πάντες οι λαοί.
- ότι εκραταιώθη τό έλεος αυτού εφ' ημάς, καί η αλήθεια τού κυρίου μένει εις τόν αιώνα.

Θεοτοκίον

Τήν παγκόσμιον δόξαν τήν εξ ανθρώπων σπαρείσαν, καί τόν Δεσπότην τεκούσαν, τήν επουράνιον πύλην, υμνήσωμεν Μαρίαν τήν Παρθένον, τών Ασωμάτων τό άσμα, καί τών πιστών τό εγκαλλώπισμα, αυτή γάρ ανεδείχθη ουρανόσ, καί ναός τής θεότητας, αυτή τό μεσότοιχον τής έχθρας καθελούσα, ειρήνην αντεισήξε, καί τό βασίλειον ηνέωξε, Ταύτην ούν κατέχοντες, τής πίστεως τήν άγκυραν, υπέρμαχον έχομεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα Κύριον. Θαρσείτω τοίνυν, θαρσείτω Λαός τού Θεού, καί γάρ αυτός πολεμήσει τούς εχθρούς ως παντοδύναμος.

Ήχος β'

Τόν πρό αιώνων εκ Πατρός γεννηθέντα, τόν Θεόν λόγον σαρκωθέντα, εκ Παρθένου Μαρίας, δεύτε προσκυνήσωμεν, Σταυρόν γαρ υπομείνας, τή ταφή παρεδόθη, ως αυτός η θέλησε, καί αναστάς έκ νεκρών, έσωσέ με τόν πλανώμενον άνθρωπον. εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εισάκουσον τής φωνής μου.

- εμέ υπομενούσι δίκαιοι, έως ου ανταποδώς μοι.

Χριστός ο Σωτήρ ημών, τό καθ' ημών χειρόγραφον προσηλώσας, τώ Σταυρώ εξήλειψε, καί τού θανάτου τό κράτος κατήργησε, προσκυνούμεν αυτού τήν τριήμερον Έγερσιν.

- εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εισάκουσον τής φωνής μου.

Σύν Αρχαγγέλοις υμνήσωμεν, Χριστού τήν Ανάστασιν, αυτός γάρ Λυτρωτής εστι, καί Σωτήρ τών ψυχών ημών, καί εν δόξη φοβερά καί κραταιά δυνάμει, πάλιν έρχεται, κρίναι κόσμον όν έπλασεν.

- γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις τήν φωνήν τής δεήσεώς μου.

Σέ τόν σταυρωθέντα καί ταφέντα, Άγγελος εκήρυξε Δεσπότην, καί έλεγε ταίς γυναιξί. Δεύτε ίδετε, όπου έκειτο ο Κύριος, Ανέστη γάρ καθώς είπεν, ως παντοδύναμος, διό σε προσκυνούμεν τόν μόνον αθάνατον, ζωοδότα Χριστέ, ελέησον ημάς.

- εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν.

Εν τώ Σταυρώ σου Κατήργησας, τήν τού ξύλου κατάραν, εν τή ταφή σου ενέκρωσας, τού θανάτου τό κράτος, εν δέ τή Εγέρσει σου, εφώτισας τό γένος

τών ανθρώπων, διά τούτό σοι βοώμεν, Ευεργέτα Χριστέ, ο Θεός ημών δόξα σοι.

- ένεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τόν Κύριον.

Ηνοίγησάν σοι Κύριε, φόβω πύλαι θανάτου, πυλωροί δέ άδου ιδόντες σε έπτηξαν, πύλας γάρ χαλκάς συνέτριψας, και μοχλούς σιδηρούς συνέθλασας, και εξήγαγες ημάς εκ σκότους, και σκιάς θανάτου, και τούς δεσμούς ημών διέρρηξας.

- από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας, ελπισάτω Ισραηλ επί τόν Κύριον.

Τόν σωτήριον ύμνον άδοντες, εκ στομάτων αναμέλψωμεν, δεύτε πάντες εν οίκω Κυρίου, προσπέσωμεν λέγοντες, ο επί ξύλου σταυρωθείς, και εκ νεκρών αναστάς, και ών εν κόλποις τού Πατρός, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών.

- ότι παρά τώ Κυρίω τό έλεος και πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις' και αυτός λυτρώσεται τόν Ισραηλ εκ πασών τών ανομιών αυτού.

- αινείτε τόν κύριον πάντα τά έθνη επαινέσατε αυτόν πάντες οι λαοί.

- ότι εκραταιώθη τό έλεος αυτού εφ' ημάς, και η αλήθεια τού κυρίου μένει εις τόν αιώνα.

Θεοτοκίον

Παρήλθεν η σκιά τού νόμου, τής χάριτος ελθούσης, ως γάρ η βάτος ουκ εκαίετο καταφλεγόμενη, ούτω παρθένος έτεκες, και παρθένος έμεινας, αντί στύλου πυρός, δικαιοσύνης ανέτειλεν Ήλιος, αντί Μωϋσέως Χριστός, η σωτηρία τών ψυχών ημών.

Ήχος γ'

Τω σώ σταυρώ Χριστέ Σωτήρ, θανάτου κράτος λέλυται, και διαβόλου η πλάνη κατήργηται, γένος δέ ανθρώπων πίστει σωζόμενον, ύμνον σοι καθ' εκάστην προσφέρει.

- εμέ υπομενούσι δίκαιοι, έως ου ανταποδώς μοι.

Πεφώτισται τά σύμπαντα, τή αναστάσει σου Κύριε, και ο Παράδεισος páλιν ηνέωκται, πάσα δέ η κτίσις ανευφημούσά σε, ύμνον σοι καθ' εκάστην προσφέρει.

- εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εισάκουσον τής φωνής μου.

Δοξάζω τού Πατρός, και τού Υιού τήν δύναμιν, και Πνεύματος αγίου, υμνώ τήν εξουσίαν, αδιαίρετον, άκτιστον θεότητα, Τριάδα ομοούσιον, τήν βασιλεύουσαν εις αιώνα αιώνος.

- γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις τήν φωνήν τής δεήσεώς μου.

Τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον, προσκυνούμεν Χριστέ, και τήν ανάστασίν σου υμνούμεν και δοξάζομεν, τώ γάρ μώλωπί σου, ημείς οι πάντες ιάθημεν.

- εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν.

Υμνούμεν τόν Σωτήρα, τόν εκ τής Παρθένου σαρκωθέντα, δι' ημάς γάρ εσταυρώθη, και τή τρίτη ημέρα ανέστη, δωρούμενος ημίν τό μέγα έλεος.

- ἔνεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τόν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τόν Κύριον.
- Τοῖς ἐν ἄδη καταβάς Χριστός εὐηγγελίσατο, θαρσεῖτε λέγων, νῦν νενίκηκα. Ἐγὼ ἡ Ἀνάστασις, ἐγὼ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας.
- ἀπό φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τόν Κύριον.
- Οἱ ἀναξίως ἐστώτες, ἐν τῷ ἀχράντῳ σου οἴκῳ, ἐσπερινόν ὕμνον ἀναμέλομεν, ἐκ βαθέων κραυγάζοντες, Χριστέ ὁ Θεός, ὁ φωτίσας τόν κόσμον τῆ τριημέρῳ Ἀναστάσει σου, ἐξελοῦ τόν λαόν σου, ἐκ χειρός τῶν σου Φιλάνθρωπε.
- ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος καί πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις' καί αὐτός λυτρώσεται τόν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.
 - αἰνεῖτε τόν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτόν πάντες οἱ λαοί.
 - ὅτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καί ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τόν αἰῶνα.

Θεοτοκίον

Πῶς μή θαυμάσωμεν, τόν θεανδρικόν σου Τόκον Πανσεβάσμιε; πείραν γάρ ἀνδρός μή δεξαμένη Πανάμωμε, ἔτεκες ἀπάτορα Υἱόν ἐν σαρκί, τόν πρό αἰῶνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα ἀμήτορα, μηδαμῶς υπομείναντα τροπήν, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, ἀλλ' ἐκατέρας οὐσίας τήν ιδιότητα, σώαν φυλάξαντα. Διό Μητροπάρθενε Δέσποινα, αὐτόν ἰκέτευε σωθῆναι, τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως, Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Ἦχος δ'

Τόν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνούμεντες Χριστέ ὁ Θεός, τήν τριήμερόν σου Ἀνάστασιν δοξάζομεν, δι' αὐτῆς γάρ ἀνεκαίνισας, τήν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων φύσιν Παντοδύναμε, καί τήν εἰς οὐρανοῦς ἀνοδόν, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς ὁ μόνος ἀγαθός καί φιλάνθρωπος.

- ἐμέ υπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ανταποδώς μοι.
- Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τό ἐπιτόμον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεῖς, καί εἰς Ἄδου κατελθὼν Δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεός, διέρρηξας, διό προσκυνούμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.
- ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
- Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε, καί τῷ σώ θανάτῳ, τοῦ θανάτου τό βασίλειον ἔλυσας, γένος δέ τό ἀνθρώπινον, ἐκ φθοράς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καί ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καί τό μέγα ἔλεος.
- γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.
- Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτήρος τριήμερον Ἐγερσιν, δι' ὡς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ Ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καί ἀφθαρσίαν καί ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες, ὁ σταυρωθεῖς, καί ταφεῖς, καί ἀναστάς, σώσον ἡμᾶς τῆ Ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.
- εἴαν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἄγγελοι καί ἄνθρωποι Σωτήρ, τὴν σὴν ὑμνοῦσι τριήμερον Ἐγερσιν, δι' ὡς

κατηυγάσθη τῆς οικουμένης τά πέρατα, καί δουλείας τού εχθρού, πάντες ελυτρώθημεν κράζοντες, Ζωοποιέ παντοδύναμε Σωτήρ, σώσον ημάς τῆ Αναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

· ἐνεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τόν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τόν Κύριον.

Πύλας χαλκᾶς συνέτριψας, καί μοχλοὺς συνέθλασας Χριστέ ὁ Θεός, καί γένος ἀνθρώπων πεπτωκός ανέστησας, διὰ τούτο συμφώνως βοώμεν, ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

· ἀπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τόν Κύριον.

Κύριε ἡ ἐκ Πατρός σου γέννησις, ἄχρονος ὑπάρχει καί αἶδιος, ἡ ἐκ Παρθένου σάρκωσις, ἀφραστός ἀνθρώποις καί ἀνερμήνευτος, καί ἡ εἰς ἄδου κάθοδος, φοβερὰ διαβόλω καί τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ, θάνατον γάρ πατήσας, τριήμερος ἀνέστης, ἀφθαρσίαν παρέχων ἀνθρώποις, καὶ τό μέγα ἔλεος.

· ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος καί πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις' καί αὐτός λυτρώσεται τόν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

· αἰνεῖτε τόν κύριον πάντα τά ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτόν πάντες οἱ λαοί.

· ὅτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ημάς, καί ἡ ἀλήθεια τού κυρίου μένει εἰς τόν αἰῶνα.

Θεοτοκίον

Ὁ διὰ σέ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυΐδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλείῳ σοι ποιήσαντι, Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σέ γάρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν εαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καί τό πλανηθέν ορειάλωτον ευρών, πρόβατον τοῖς ὠμοῖς ἀναλαβών, τῷ Πατρί προσαγάγη, καί τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς ουρανίαις συνάψῃ Δυνάμεσι, καί σώσῃ Θεοτόκε τόν κόσμον, Χριστός ὁ ἔχων, τό μέγα καί πλούσιον ἔλεος.

Ἦχος πλ. α'

Διὰ τού τιμίῳ σου Σταυροῦ Χριστέ, διάβολον ἡσχυνας, καί διὰ τῆς Αναστάσεώς σου, τό κέντρον τῆς ἀμαρτίας ἡμβλυνας, καί ἔσωσας ημάς, ἐκ τῶν πυλῶν τού θανάτου, δοξάζομέν σε Μονογενές.

· ἐμέ υπομενούσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδώς μοι.

Ὁ τὴν Ἀνάστασιν διδούς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἦχθη, ἐφριξαν τούτον οἱ ἄρχοντες τού Ἄδου, καί ἐπήρθησαν πύλαι οδυνηραί, εἰσελήλυθε γάρ ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης Χριστός, λέγων τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθετε, καί τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλύπτεσθε.

· ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μέγα θαύμα! ὁ τῶν ἀοράτων Κτίστης, διὰ φιλανθρωπίαν σαρκί παθῶν, ἀνέστη ὁ ἀθάνατος. Δεῦτε πατριαί τῶν ἐθνῶν, τούτον προσκυνήσωμεν, τῇ γάρ αὐτοῦ εὐσπλαγχνία ἐκ πλάνης ρυσθέντες, ἐν τρισίν υποστάσεσιν, ἓνα Θεόν ὑμνεῖν μεμαθήκαμεν.

· γενηθήτω τά ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐσπερινὴν προσκύνησιν προσφέρομέν σοι τῷ ἀνεσπέρῳ Φωτὶ, τῷ ἐπὶ τέλει τῶν αἰῶνων ὡς ἐν ἐσόπτρῳ διὰ σαρκός, λάμψαντι τῷ κόσμῳ, καί μέχρις Ἄδου κατελθόντι, καὶ τό ἐκεῖσε σκότος λύσαντι, καί τό φῶς τῆς Αναστάσεως τοῖς ἔθνεσι δείξαντι, φωτοδότα Κύριε δόξα σοι.

- εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν.

Τόν αρχηγόν τής σωτηρίας ημών, Χριστόν δοξολογήσωμεν, αυτού γάρ εκ νεκρών αναστάς, κόσμος εκ πλάνης σέσωσται, χαίρει χορός Αγγέλων, φεύγει δαιμόνων πλάνη, Αδάμ πεσών ανίσταται, διάβολος κατήργηται.

- ένεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τόν Κύριον.

Οι τής κουστωδίας ενηχούντο υπό τών παρανόμων. Καλύψατε Χριστού τήν Έγερσιν, καί λάβετε αργύρια, καί είπατε, ότι ημών κοιμωμένων, εκτού μνημείου εσυλήθη ο νεκρός, Τίς είδε, τίς ήκουσε νεκρόν κλαπέντα ποτέ, μάλιστα εσυρμισμένον καί γυμνόν, καταλιπόντα καί εν τώ τάφω τά εντάφια αυτού. Μή πλανάσθε Ιουδαίοι, μάθετε τάς ρήσεις τών Προφητών, καί γνώτε, ότι αυτός εστιν αληθώς, ο Λυτρωτής τού κόσμου καί Παντοδύναμος.

- από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας, ελπισάτω Ισραηλ επί τόν Κύριον.

Κύριε ο τόν Άδην σκυλεύσας, καί τόν θάνατον πατήσας, Σωτήρ ημών, ο φωτίσας τόν κόσμον τώ Σταυρώ τώ τιμίω, ελέησον ημάς.

- ότι παρά τώ Κυρίω τό έλεος καί πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις' καί αυτός λυτρώσεται τόν Ισραηλ εκ πασών τών ανομιών αυτού.
- αινείτε τόν κύριον πάντα τά έθνη επαινέσατε αυτόν πάντες οι λαοί.
- ότι εκραταιώθη τό έλεος αυτού εφ' ημάς, καί η αλήθεια τού κυρίου μένει εις τόν αιώνα.

Θεοτοκίον

Εν τή ερυθρά θαλάσση τής απειραγάμου Νύμφης εικών διεγράφη ποτέ. Εκεί Μωϋσής διαιρέτης τού ύδατος, ενθάδε Γαβριήλ υπηρέτης τού θαύματος, τότε τόν βυθόν επέζευσεν αβρόχως, Ισραήλ, νύν δέ τόν Χριστόν εγέννησεν ασπόρως η Παρθένος, η θάλασσα μετά τήν πάροδον τού Ισραήλ, έμεινεν άβατος, η άμεμπος μετά τήν κύησιν τού Εμμανουήλ, έμεινεν άφθορος, ο ών καί προών, καί φανείς ως άνθρωπος, Θεός ελέησον ημάς.

Ήχος πλ. β'

Νίκην έχων Χριστέ, τήν κατά τού Άδου, εν τώ Σταυρώ ανήλθες, ίνα τούς εν σκοτει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτώ, ο εν νεκροίς ελεύθερος, ο πηγάζων ζωήν εξ οικείου φωτός, Παντοδύναμε Σωτήρ, ελέησον ημάς.

- εμέ υπομενούσι δίκαιοι, έως ου ανταποδώς μοι.

Σήμερον ο Χριστός, θάνατον πατήσας, καθώς είπεν ανέστη, καί τήν αγαλλίασιν τώ κόσμω εδωρήσατο, ίνα πάντες κραυγάζοντες τόν ύμνον ούτως είπωμεν. Η πηγή τής ζωής, τό απρόσιτον φώς, παντοδύναμε Σωτήρ, ελέησον ημάς.

- εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εισάκουσον τής φωνής μου.

Σέ Κύριε τόν όντα εν πάση τή κτίσει, αμαρτωλοί πού φύγωμεν; εν τώ ουρανώ; αυτός κατοικείς, εν τώ Άδη; επάτησας θάνατον, εις τά βάθη τα τής θαλάσσης; εκεί η χείρ σου Δέσποτα. Πρός σε καταφεύγομεν, σοί προσπίπτοντες ικετεύομεν. Ο αναστάς εκ τών νεκρών, ελέησον ημάς.

- γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις τήν φωνήν τής δεήσεώς μου.

Εν τώ Σταυρώ σου Χριστέ καυχώμεθα, καί τήν Ανάστασίν σου, υμνούμεν καί

δοξάζομεν, σύ γάρ εἶ Θεός ημῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

- εἴαν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Διά παντός εὐλογοῦντες τόν Κύριον, υμνοῦμεν τήν Ἀνάστασιν αὐτοῦ, σταυρόν γάρ υπομείνας, θανάτῳ θάνατον ὠλεσε.

- ἐνεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τόν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τόν Κύριον.

Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε, ὅτι κατήργησας τόν τό κράτος ἔχοντα τού θανάτου, ἀνεκαίνισας ἡμᾶς διά τού Σταυροῦ σου, δωρούμενος ἡμῖν ζωὴν καί ἀφθαρσίαν.

- ἀπό φυλακῆς πρωίας μέχρι νυκτός, ἀπό φυλακῆς πρωίας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τόν Κύριον.

Ἡ ταφή σου Κύριε, τὰ δεσμά τού Ἄδου συντρίψασα διέρρηξεν, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνάστασις τόν κόσμον ἐφώτισε. Κύριε δόξα σοι.

- ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος καί πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις' καί αὐτός λυτρώσεται τόν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

- αἰνεῖτε τόν κύριον πάντα τὰ ἔθνη ἐπαινέσατε αὐτόν πάντες οἱ λαοί.

- ὅτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καί ἡ ἀλήθεια τού κυρίου μένει εἰς τόν αἰῶνα.

Θεοτοκίον

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μή ἀνυμνήσει σου τόν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γάρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός ἐκλάμπας Υἱός μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθεῖς, φύσει Θεός ὑπάρχων, καί φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτόν ἱκέτευε, σεμνή Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ημῶν.

Ἦχος βαρὺς

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τό κράτος, καί φωτίσαντι ἀνθρώπων τό γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες, Δημιουργέ καί Σωτήρ ημῶν δόξα σοι.

- ἐμέ υπομενούσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Σταυρόν υπέμεινας Σωτήρ, καί ταφήν δι' ἡμᾶς, θανάτῳ δέ ως Θεός, θάνατον ἐνέκρωσας, διό προσκυνούμεν τήν τριήμερόν σου ἀνάστασιν, Κύριε δόξα σοι.

- ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ἀπόστολοι ἰδόντες τήν Ἐγερσιν τού Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τήν αἴνεσιν τήν Ἀγγελικὴν. Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας, ὁ παθῶν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

- γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τήν φωνήν τῆς δεήσεώς μου.

Κάν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλά σύ μου εἶ Θεός, καί οὐκ αἰσχύνομαι, ἐμαστίχθης τόν νῶτον, οὐκ ἀρνούμαι. Σταυρῷ προσηλώθης, καί οὐ κρύπτω, εἰς τήν Ἐγερσίαν σου καυχῶμαι, ὁ γὰρ θάνατος σου ζωὴ μου.

Παντοδύναμε καί φιλόανθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

- εἴαν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Δαυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστός μεγαλειότητα, ἐν Σιών, τήν

οικείαν Μαθηταίς εξεκάλυψεν, αινετόν δεικνύς εαυτόν, καί δοξαζόμενον αεί, σύν Πατρί τε καί Πνεύματι αγίω, πρότερον μὲν άσαρκον ως Λόγον, ύστερον δέ δι' ημάς, σεσαρκωμένοι, καί νεκρωθέντα ως άνθρωπον, καί αναστάντα κατ' εξουσίαν ως φιλόανθρωπον.

· ένεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τόν Κύριον.

Κατήλθες εν τώ Άδη Χριστέ ως ηβουλήθης, εσκύλευσας τόν θάνατον, ως Θεός καί Δεσπότης, καί ανέστης τριήμερος, συναναστήσας τόν Αδάμ, εκ τών τού Άδου δεσμών καί τής φθοράς, κραυγάζοντα καί λέγοντα, Δόξα τή Αναστάσει σου, μόνε φιλόανθρωπε.

· από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας, ελπισάτω Ισραηλ επί τόν Κύριον.

Εν τάφω κατετέθης, ως ο υπνών Κύριε, καί ανέστης τριήμερος, ως δυνατός εν ισχύϊ, συναναστήσας τόν Αδάμ, εκ τής φθοράς τού θανάτου, ως παντοδύναμος.

· ότι παρά τώ Κυρίω τό έλεος καί πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις' καί αυτός λυτρώσεται τόν Ισραηλ εκ πασών τών ανομιών αυτού.

· αινείτε τόν κύριον πάντα τά έθνη επαινέσατε αυτόν πάντες οι λαοί.

· ότι εκραταιώθη τό έλεος αυτού εφ' ημάς, καί η αλήθεια τού κυρίου μένει εις τόν αιώνα.

Θεοτοκίον

Μήτηρ μὲν εγνωσθης, υπέρ φύσιν Θεοτόκε, έμεινας δέ παρθένος, υπέρ λόγον καί έννοιαν, καί τό θαύμα τού τόκου σου, ερμηνεύσαι γλώσσα ου δύναται, παραδόξου γάρ ούσης τής συλλήψεως Αγνή, ακατάληπτός εστιν ο τρόπος τής κήσεως, όπου γάρ βούλεται Θεός, νικάται φύσεως τάξις. Διό σε πάντες Μητέρα τού Θεού γινώσκοντες, δεόμεθά σου εκτενώς. Πρέσβευε τού σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Ήχος πλ. δ'

Εσπερινόν ύμνον, καί λογικήν λατρείαν, σοί Χριστέ προσφέρομεν, ότι ηυδόκησας, τού ελεήσαι ημάς, διά τής Αναστάσεως.

· εμέ υπομενούσι δίκαιοι, έως ου ανταποδώς μοι.

Κύριε, Κύριε, μή απορρίψης ημάς από τού προσώπου σου, αλλά ευδόκησον, τού ελεήσαι ημάς, διά τής Αναστάσεως.

· εκ βαθέων εκέκραζά σοι, Κύριε, Κύριε εισάκουσον τής φωνής μου.

Χαίρε Σιών αγία, Μήτηρ τών Εκκλησιών, Θεού κατοικητήριον, σύ γάρ εδέξω πρώτη, άφεςιν αμαρτιών, διά της, Αναστάσεως.

· γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα εις τήν φωνήν τής δεήσεώς μου.

Ο εκ Θεού Πατρός Λόγος, πρό τών αιώνων γεννηθείς, επ' εσχάτων δέ τών χρόνων, ο αυτός εκ τής Απειρογάμου σαρκωθείς, βουλήσει σταύρωσιν θανάτου υπέμεινε, καί τόν πάλαι νεκρωθέντα άνθρωπον έσωσε, διά τής εαυτού Αναστάσεως.

· εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς υποστήσεται; ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν.

Τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, δοξολογούμεν Χριστέ, δι' ής ηλευθέρωσας Αδαμιαίον γένος, εκ τής τού Άδου τυραννίδος, καί εδωρήσω τώ κόσμω ως Θεός, ζωήν αιώνιον, καί τό μέγα έλεος.

- ένεκεν τού ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τόν λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τόν Κύριον.

Δόξα σοι Χριστέ Σωτήρ, Υιέ, Θεού μονογενές, ο προσπαγείς εν τώ σταυρώ, καί αναστάς εκ τάφου τριήμερος.

- από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας, ελπισάτω Ισραηλ επί τόν Κύριον.

Σέ δοξάζομεν Κύριε, τόν εκουσίως δι' ημάς, Σταυρόν υπομείναντα, καί σέ προσκυνούμεν, παντοδύναμε Σωτήρ, μή απορρίψης ημάς από τού προσώπου σου, αλλ' επάκουσον καί σώσον ημάς, διά τής Αναστάσεώς σου Φιλάνθρωπε.

- ότι παρά τώ Κυρίω τό έλεος καί πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις' καί αυτός λυτρώσεται τόν Ισραηλ εκ πασών τών ανομιών αυτού.
- αινείτε τόν κύριον πάντα τά έθνη επαινέσατε αυτόν πάντες οι λαοί.
- ότι εκραταιώθη τό έλεος αυτού εφ' ημάς, καί η αλήθεια τού κυρίου μένει εις τόν αιώνα.

Θεοτοκίον

Ο Βασιλεύς τών ουρανών, διά φιλανθρωπίαν, επί τής γής ώφθη, καί τοίς ανθρώποις συνανεστράφη. εκ Παρθένου γάρ αγνής, σάρκα προσλαβόμενος καί εκ ταύτης προελθών μετά τής προσλήψεως, εις εστιν Υιός, διπλούς τήν φύσιν, αλλ' ου τήν υπόστασιν, διό τέλειον αυτόν Θεόν, καί τέλειον άνθρωπον, αληθώς κηρύττοντες, ομολογούμεν Χριστόν τόν Θεόν ημών, όν ικέτευε Μήτηρ ανύμφευτε, ελεηθήναι τάς ψυχάς ημών.

Σοφία Ορθοί !

Φώς ιλαρόν αγίας δόξης, αθανάτου Πατρός, ουρανίου, αγίου, μάρκαρος, Ιησού Χριστέ, ελθόντες επί τήν ηλίου δύσιν, ιδόντες φώς εσπερινόν, υμνούμεν Πατέρα, Υιόν, καί άγιον Πνεύμα Θεόν. Άξιόν σε εν πάσι καιροίς, υμνείσθαι φωναίς αισαίς, Υιέ Θεού, ζωήν ο διδούς, Διό ο κόσμος σέ δοξάζει.

Εσπέρας Προκείμενον !

Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο.

Στίχ: Ενεδύσατο Κύριος δύναμιν, και περιεζώσατο.

Στίχ: Και γαρ εστερεωσεν την οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

- Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.
- Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των πατέρων ημών, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.
- Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα ελεός Σου, δεόμεθά Σου, επάκουσον και ελέησον.
- Έτι δεόμεθα υπέρ του Αρχιεπισκόπου ημών. Έτι δεόμεθα υπέρ των αδελφών ημών, των ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων και μοναχών , και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.
- Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων

των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη (κώνη, πόλη) ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδορομητών και αφειρωτών του αγίου ναού τούτου.

- Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιιδίμων κτιτόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσασμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.
- Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιεστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά Σου μέγα και πλούσιον έλεος.
- Ότι ελεήμων και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Αναγνώστης: Αμήν. Καταξίωσον, Κύριε, εν τή εσπέρα ταύτη, αναμαρτήτους φυλαχθήναι ημάς. Ευλογητός εί, Κύριε, ο Θεός τών Πατέρων ημών, καί αινετόν καί δεδοξασμένον τό όνομά σου εις τούς αιώνας. Αμήν. Γένοιτο, Κύριε, τό έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλπίσασμεν επί σέ. Ευλογητός εί, Κύριε. δίδαξόν με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Δέσποτα, συνέτισον με τά δικαιώματά σου. Ευλογητός εί, Άγιε, φώτισόν με τοίς δικαιώμασί σου. Κύριε, τό έλεός σου εις τόν αιώνα, τά έργα τών χειρών σου μή παρίδης. Σοί πρέπει αίνος, σοί πρέπει ύμνος, σοί δόξα πρέπει, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

- Πληρώσωμεν την εσπερινήν δέησιν ημών τω Κυρίω.
- Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη Ση χάριτι.
- Την εσπέραν πάσαν, τελείαν, αγίαν, ειρηνικήν και αναμάρτητον, παρά του Κυρίου, αιτησώμεθα.
- Άγγελον ειρήνης, πιστόν οδηγόν, φύλακα των ψυχών και των σωμάτων ημών, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Συγγνώμη και άφεσιν των αμαρτιών και των πλημμελημάτων ημών, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.
- Τα καλά και συμφέροντα ταίς ψυχαίς ημών και ειρήνην τω κόσμω, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Τον υπόλοιπον χρόνον της ζωής ημών εν ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αιτησώμεθα.
- Χριστιανά τα τέλη της ζωής ημών, ανώδυνα, ανεπαίσχυντα, ειρηνικά, και καλήν απολογίαν την επί του φοβερού βήματος του Χριστού αιτησώμεθα.
- Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αιειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την Ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.
- Ότι αγαθός και φιλόανθρωπος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν

αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Αμήν.**

Ειρήνη πάσι. **Και τω πνεύματί σου.**

Τάς κεφαλάς ημών τω Κυρίω κλίνωμεν. **Σοι, Κύριε.**

Κύριε, ο Θεός ημών, ο κλίνας ουρανούς και καταβάς επί σωτηρία του γένους των ανθρώπων, έπιδε επί τους δούλους σου και επί την κληρονομίαν σου. Σοι γαρ τω φοβερώ και φιλανθρώπω κριτή, οι σοι δούλοι υπέκλιναν τας κεφαλάς, τους δε αυτών υπέταξαν αυχένους; ου την εξ ανθρώπων αναμένοντες βοήθειαν, αλλά το σον περιμένοντες έλεος, και την σην απεκδεχόμενοι σωτηρίαν, ούς διαφύλαξον εν παντί καιρώ, και κατά την παρούσαν εσπέραν και την προσιούσαν νύκτα, από παντός εχθρού, από πάσης αντικειμένης ενεργίας διαβολικής, και διαλογισμών ματαίων και ενθυμήσεων πονηρών.

Είη το κράτος της βασιλείας σου ευλογημένον και δεδοξασμένον, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Ἦχος α'

Τώ πάθει σου Χριστέ, παθών ηλευθερώθημεν, καί τή Αναστάσει σου εκ φθοράς ελυτρώθημεν. Κύριε δόξα σοι.

· ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.

Αγαλλιάσθω η κτίσις, ουρανοί ευφραινέσθωσαν, χείρας κροτείτω τά έθνη μετ' ευφροσύνης, Χριστός γάρ ο Σωτήρ ημών, τώ Σταυρώ προσήλωσε τας αμαρτίας ημών, καί τόν θάνατον νεκρώσας, ζωήν ημίν εδωρήσατο, πεπτωκότα τόν Αδάμ παγγενή αναστήσας, ως Φιλάνθρωπος.

· καί γάρ εστερέωσεν τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Βασιλεύς υπάρχων ουρανού καί γής, Ακατάληπτε, εκών εσταύρωσαι διά φιλανθρωπίαν, όν ο Άδης συναντήσας κάτωθεν επικράνθη, καί Δικαίων ψυχάι δεξάμεναι, ηγαλλιάσαντο, Αδάμ δέ ιδών σε τόν Κτίστην εν τοίς καταχθονίοις ανέστη. Ω τού θαύματος! πώς θανάτου εγεύσατο η τών απάντων ζωή; άλλ' ή ως ηβουλήθη, κόσμον φωτίσαι κραυγάζοντα καί λέγοντα, ο αναστάς εκ τών νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

· τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ημερών.

Γυναίκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μετά σπουδής καί οδυρμού τόν τάφον σου κατέλαβον, καί μή ευρούσαι τό άχραντον Σώμά σου, παρά δέ τού Αγγέλου μαθούσαι τό καινόν, καί παράδοξον θαύμα, τοίς Αποστόλοις έλεγον, Ανέστη ο Κύριος, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Θεοτοκίον

Ιδού πεπλήρωται η τού Ησαΐου πρόρρησις, Παρθένος γάρ εγέννησας, καί μετά τόκον, ως πρό τόκου διέμεινας. Θεός γάρ ήν ο τεχθείς, διό καί φύσις εκαινοτόμησεν. Αλλ' ώ Θεομήτορ, ικεσίας σών δούλων, σώ τεμένει προσφερομένας σοι, μή παρίδης, άλλ' ως τόν Εύσπλαγχνον σαίς αγκάλαις

φέρουσα, σοίς οικέταις σπλαγχνίσθητι, καί πρέσβευε σωθήναι τὰς ψυχὰς
ημῶν.

Ἦχος β'

Ἡ Ανάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ, ἀπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καί
ανεκαλέσω τό ἴδιον πλάσμα, παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

· ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
καί περιεζώσατο.

Διὰ ξύλου Σώτερ κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κράτος θανάτου τὴ
ταφή σου ἐνέκρωσας, ἐφώτισας, δέ τό γένος ημῶν τὴ Ἐγέρσει σου, διό
βοώμέν σοι, Ζωοδότα Χριστέ ο Θεός ημῶν δόξα σοι.

· καί γάρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐν τῷ Σταυρῷ Χριστέ, φανείς καθηλωμένος, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων,
καί τό μέν ἀπάνθρωπον στρατιώται δεικνύμενοι, λόγῃ πλευράν σου
ἐκέντησαν. Ἐβραῖοι δέ σφραγίσαι τάφον ἠτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν οὐκ
ἐπιστάμενοι, ἀλλ' ο δι' οἶκτον σπλαγγῶν σου καταδεξάμενος ταφήν, καί
τριήμερος ἀναστάς, Κύριε δόξα σοι.

· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ζωοδότα Χριστέ, ἐκουσίως Πάθος υποστάς διὰ θνητούς, ἐν Ἄδι δέ κατελθὼν
ὡς δυνατός, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἐλευσιν μείνοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ
χειρός κραταιοῦ, Παράδεισον ἀνθ' Ἄδου, οἰκεῖν δεδώρησαι, διό καί ἡμῖν τοῖς
δοξάζουσι τὴν σὴν τριήμερον Ἐγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καί τό
μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον

Ὡ θαύματος καινοῦ, πάντων τῶν πάλαι θαυμάτων! τίς γάρ ἐγνώ Μητέρα,
ἀνευ ἀνδρός τετοκυῖαν, καί ἐν ἀγκάλαις φέρουσαν, τόν ἀπασαν τὴν κτίσιν
περιέχοντα; Θεοῦ ἐστὶ βουλή τό κυθέν, ὄν ὡς βρέφος Πάναγνε, σαῖς
ωλέναις βαστάσα, καί μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτόν κεκτημένη, μή παύση
δυσωπούσα ὑπὲρ τῶν σέ τιμώντων, τοῦ οἰκτειρήσαι καί σώσαι τὰς ψυχὰς
ημῶν.

Ἦχος γ'

Ὅτῳ πάθει σου Χριστέ, ἀμαυρώσας τόν ἥλιον, καί τῷ φωτὶ τῆς σῆς
Ἀναστάσεως, φαιδρύνας τὰ σύμπαντα, πρόσδεξαι ημῶν, τόν ἐσπερινόν ὕμνον
Φιλάνθρωπε.

· ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν
καί περιεζώσατο.

Ἡ ζωοδόχος σου Ἐγερσις Κύριε, τὴν οἰκουμένην πάσαν ἐφώτισε, καί τό ἴδιον
πλάσμα, φθαρέν ἀνεκαλέσατο. Διό τῆς κατόρας τόν Ἀδάμ, ἀπαλλαγέντες
βοώμεν, Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

· καί γάρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Θεός ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, σαρκὶ πάσχων ἠλλοίωσαι, ὄν ἡ κτίσις μὴ
φέρουσα, κρεμάμενον ὀράν, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο, καί στένουσα ὕμνῳ τὴν σὴν
μακροθυμίαν, κατελθὼν ἐν ἄδι δέ, τριήμερος ἀνέστης, ζωὴν τῷ κόσμῳ
δωρούμενος, καί τό μέγα ἔλεος.

· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἴνα τό γένος ημῶν, ἐκ τοῦ θανάτου Χριστέ λυτρώσης, θάνατον ὑπήνεγκας,
καί τριήμερος ἐκ νεκρῶν ἀναστάς, εαυτῷ συνανέστησας, τοὺς σέ Θεόν

επιγνόντας, καί κόσμον εφώτισας, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ασπόρως εκ θείου Πνεύματος, βουλήσει δέ Πατρός, συνείληφας Υιόν τόν του Θεού, εκ Πατρός αμήτορα, πρό τών αιώνων υπάρχοντα, δι' ημάς δέ εκ σου απάτορα γεγονότα, σαρκί απεκήσας, καί βρέφος εγαλούχησας. Διό μή παύση πρεσβεύειν, τού λυτρωθήναι κινδύνων τάς ψυχάς ημών.

Ήχος δ'

Κύριε ανελθών εν τώ σταυρώ, τήν προγονικήν ημών κατάραν εξήλειψας, καί κατελθών εν τώ άδη, τούς απ' αιώνος δεσμίους ηλευθέρωσας, αφθαρσίαν δωρούμενος τών ανθρώπων τώ γένει, διά τούτο υμνούντες δοξάζομεν, τήν ζωοποιόν καί σωτήριόν σου Έγερσιν.

· Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.

Κρεμάμενος επί ξύλου μόνη Δυνατέ, πάσαν κτίσιν εσάλειψας, τεθείς εν τάφω δέ, τούς κατοικούντας εν τάφοις ανέστησας, αφθαρσίαν καί ζωήν δωρούμενος, τώ γένει τών ανθρώπων, διό υμνούντες δοξάζομεν, τήν τριήμερόν σου Έγερσιν.

· καί γάρ εστερέωσεν τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Λαός παράνομος Χριστέ, σέ προδούς τώ Πιλάτω, σταυρωθήναι κατεδίκασεν, αγνώμων περί τόν ευεργέτην φανείς, αλλ' εκών υπέμεινας ταφήν, αυτεξουσίως ανέστης τριήμερος, ως Θεός δωρούμενος ημίν, ατελεύτητον ζωήν, και τό μέγα έλεος.

· τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ημερών.

Μετά δακρύων Γυναίκες, καταλαβούσαι τό μήνιμα σέ επεζήτησαν, μή ευρούσαι δέ, ολοφυρόμεναι, μετά κλαυθμού βοώσαι έλεγον, Οίμοι Σωτήρη ημών, Βασιλεύ τών απάντων, πώς εκλάπης; ποίος δέ τόπος κατέχει τό ζωηφόρον σώμά σου, Άγγελος δέ πρός αυτάς απεκρίνατο. Μή κλαίετε φησίν, αλλ' απελθούσαι κηρύξατε, ότι ανέστη ο Κύριος, παρέχων ημίν αγαλλίασιν, ως μόνος εύσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Νεύσον παρακλήσει σών οικετών Πανάμωμε, παύουσα δεινών ημών επαναστάσεις, πάσης θλίψεως ημάς απαλλάττουσα, σέ γάρ μόνην ασφαλή, καί βεβαίαν άγκυραν έχομεν, καί τήν σήν προστασίαν κεκτήμεθα, Μή αισχυνθώμεν Δέσποινα, σέ προσκαλούμενοι, σπεύσον εις ικεσίαν, τών σοί πιστώσ βοώντων, Χαίρε Δέσποινα, η πάντων βοήθεια, χαρά καί σκέπη, καί σωτηρία τών ψυχών ημών.

Ήχος πλ. α'

Σέ τόν Σαρκωθέντα Σωτήρα Χριστόν, καί τών ουρανών μή χωρισθέντα, εν φωναίς ασμάτων μεγαλύνομεν, ότι σταυρόν καί θάνατον κατεδέξω, διά τό γένος ημών, ως φιλόανθρωπος Κύριος, σκυλεύσας Άδου πύλας, τριήμερος ανέστης, σώζων τας ψυχάς ημών.

· ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.

Νυγείσης σου τής πλευράς Ζωοδότα, κρουνούς αφέσεως πάσιν εξέβλυσας, ζωής καί σωτηρίας, σαρκί δέ θάνατον κατεδέξω, αθανασίαν ημίν δωρούμενος, οικήσας τάφω δέ, ημάς ηλευθέρωσας, συναναστήσας εαυτώ

ενδόξως ως Θεός, διά τούτο βοώμεν. Φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

· καί γάρ εστερέωσεν τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Ξένη σου η σταύρωσις, καί η εν άδου κάθοδος, Φιλάνθρωπε υπάρχει, σκυλεύσας γάρ αυτόν, καί τούς πάλαι δεσμίους συναναστήσας εαυτώ, ενδόξως ως Θεός, τόν Παράδεισον ανοίξας, απολαβείν τούτου ηξίωσας, διό καί ημίν τοίς δοξάζουσι τήν σήν τριήμερον Έγερσιν, δώρησαι ιλασμόν αμαρτιών, Παραδείσου οικήτορας καταξιών, ως μόνος εύσπλαγχνος.

· τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ημερών.

Ο δι' ημάς σαρκί πάθος δεξάμενος, καί τριήμερος εκ νεκρών αναστάς, τής σαρκός ημών τά πάθη θεράπευσον, καί ανάστησον εκ πταισμάτων χαλεπών, Φιλάνθρωπε, καί σώσον ημάς.

Θεοτοκίον

Ναός καί πύλη υπάρχεις, παλάτιον καί θρόνος τού Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ως ο λυτρωτής μου Χριστός ο Κύριος, τοίς εν σκότει καθεύδουσιν επέφανεν, Ήλιος υπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων ούς έπλασε, κατ' εικόνα ιδίαν χειρί τή εαυτού. Διό Πανύμνητε, ως μητρικήν παρρησίαν πρός αυτόν κεκτημένη, αδιαλείπτως πρέσβευε, σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Ήχος πλ. β'

Τήν Ανάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Άγγελοι υμνούσιν εν ουρανοίς, καί ημάς τούς επί γής καταξίωσον, εν καθαρά καρδιά σέ δοξάζειν.

· Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.

Πύλας συντρίψας χαλκάς, καί μοχλούς τού Άδου συνθλάσας, ως Θεός παντοδύναμος, γένος ανθρώπων πεπτωκός ανέστησας. Διά τούτο καί ημείς συμφώνως βοώμεν. Ο αναστάς εκ τών νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

· καί γάρ εστερέωσεν τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Ρεύσεως ημάς τής πάλαι Χριστός επανορθώσαι θέλων, σταυρώ προσπήγνυται καί τάφω τέθειται, όν Μυροφόροι Γυναίκες, μετά δακρύων ζητούσαι, θρηνούσαι έλεγον. Οίμοι Σωτήρ τών απάντων, πώς κατεδέξω τάφω οικήσαι; οικήσας δέ θέλων, πώς εκλάπη; πώς μετετέθη; ποίος δέ τόπος τό σόν ζωηφόρον κατέκρυψε σώμα; Αλλά Δέσποτα, ως υπέσχου, ημίν εμφάνηθι, καί παύσον αφ' ημών, τόν οδυρμόν τών δακρύων, θρηνούσαις δέ αυταίς, Άγγελος πρός αυτάς απεβόησε. Τόν θρήνον παυσάμεναι, τοίς Αποστόλοις είπατε, Ότι ανέστη ο Κύριος, τώ κόσμω δωρούμενος ιλασμόν, καί τό μέγα έλεος.

· τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ημερών.

Σταυρωθείς ως ηβουλήθης Χριστέ, καί τόν θάνατον τή ταφή σου σκυλεύσας, τριήμερος ανέστης, ως Θεός μετά δόξης, τώ κόσμω δωρούμενος ατελεύτητον ζώην, καί τό μέγα έλεος.

Θεοτοκίον

Ο ποιητής καί λυτρωτής μου Πάναγνε, Χριστός ο Κύριος, εκ τής σής νηδύος προελθών, εμέ ενδυσάμενος, τής πρώην κατάρας, τόν Αδάμ ηλευθέρωσε, διό σοι Πάναγνε, ως τού Θεού Μητρί τε καί Παρθένω αληθώς, βοώμεν ασιγήτως, τό Χαίρε τού Αγγέλου. Χαίρε Δέσποινα, προστασία καί σκέπη, καί σωτηρία τών ψυχών ημών.

Ἦχος βαρύς

Ανέστης εκ τού τάφου, Σωτήρ τού κόσμου, καί συνήγειρας τούς ανθρώπους, σύν τή σαρκί σου, Κύριε δόξα σοι.

· Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.

Τόν αναστάντα εκ νεκρών, καί φωτίσαντα τά πάντα, δεύτε προσκυνήσωμεν, εκ τής τού Ἄδου γάρ τυραννίδος, ημάς ηλευθέρωσε, διά τής αυτού τριημέρου Εγέρσεως, ζωήν ημίν δωρησάμενος, καί τό μέγα έλεος.

· καί γάρ εστερέωσε τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Υπό τόν Ἄδην κατελθών Χριστέ, θάνατον εσκύλευσας, καί τριήμερος αναστάς, ημάς συνανέστησας, δοξάζοντας τήν σήν παντοδύναμον Έγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

· τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ημερών.

Φοβερός ώφθης Κύριε, εν τάφω κείμενος ως ο υπνών, αναστάς δέ τριήμερος ως δυνατός, τόν Αδάμ συνανέστησας κραυγάζοντα. Δόξα τή Αναστάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον

Υπό τήν σήν Δέσποινα σκέπην, πάντες οι γηγενείς, προσπεφυγότες βοώμέν σοι, Θεοτόκε η ελπίς ημών, ρύσαι ημάς εξ αμέτρων πταισμάτων, καί σώσον τάς ψυχάς ημών.

Ἦχος Πλ. δ'

Ανήλθες επί σταυρού Ιησού, ο καταβάς εξ ουρανού, ήλθες επί θάνατον, η ζωή η αθάνατος, πρός τούς εν σκότει, τό φώς τό αληθινόν, πρός τούς πεσόντας, η πάντων Ανάστασις, ο φωτισμός, καί ο Σωτήρ ημών, δόξα σοι.

· Ο Κύριος εβασίλευσεν, ευπρέπειαν ενεδύσατο, ενεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.

Χριστόν δοξολογήσωμεν, τόν αναστάντα εκ νεκρών, ψυχήν καί σώμα γάρ αναλαβών, τώ πάθει απ' αλλήλων διέτεμε, τής αχράντου μέν ψυχής εν Ἄδη κατελθούσης, όν καί εσκύλευσε, τάφω δέ διαφθοράν ουκ οιδε τό άγιον σώμα, τού Λυτρωτού τών ψυχών ημών.

· καί γάρ εστερέωσε τήν οικουμένην, ήτις ου σαλευθήσεται.

Ψαλμοίς καί ύμνοις δοξολογούμεν Χριστέ, τήν εκ νεκρών σου Ανάστασιν, δι' ής ημάς ηλευθέρωσας, τής τυραννίδος τού Ἄδου, καί ως Θεός εδωρήσω, ζωήν αιώνιον, και τό μέγα έλεος.

· τώ οίκω σου πρέπει αγίασμα, Κύριε εις μακρότητα ημερών.

Ω Δέσποτα τών απάντων, ακατάληπτε Ποιητά ουρανού καί γής, διά Σταυρού παθών, εμοί απάθειαν επήγασας, ταφήν δέ καταδεξάμενος, καί αναστάς εν δόξη, συνανέστησας τόν Αδάμ χειρί παντοδυναμω, Δόξα τή σή τριημέρω Εγέρσει, δι' ής δεδώρησαι ημίν, τήν αιώνιον ζωήν, καί ιλασμόν αμαρτιών, ως μόνος εύσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Ανύμφευτε Παρθένε, η τόν Θεόν αφράστως συλλαβούσα σαρκί, Μήτηρ Θεού τού υψίστου, σών οίκετών παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, η πάσι χορηγούσα καθαρισμόν τών πταισμάτων, νύν τάς ημών ικεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθήναι πάντας ημάς.

Νυν απολύεις τον δούλόν σου, Δέσποτα, κατά το ρήμά σου, εν ειρήνη, ότι είδον οι οφθαλμοί μου το σωτήριόν σου, ο ητοίμασας κατά πρόσωπον πάντων των λαών, φως εις αποκάλυψιν εθνών, και δόξαν λαού σου Ισραήλ.

Ο Αναγνώστης: Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς (εκ γ').

Δόξα... Καί νύν...

- Παναγία Τριάς, ελέησον ημάς.
- Κύριε, ιλάσθητι ταίς αμαρτίαις ημών,
- Δέσποτα, συγχώρησον τάς ανομίας ημίν.
- Άγιε, επίσκεψαι και ίασαι τάς ασθενείας ημών,
- ένεκεν τού ονόματός σου.

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα... Καί νύν...

Πάτερ ημών ο εν τοίς ουρανοίς, αγιασθήτω τό όνομά σου, ελθέτω η βασιλεία σου, γενηθήτω τό θέλημά σου, ώς εν ουρανώ, και επί τής γής. Τόν άρτον ημών τόν επιούσιον δός ημίν σήμερα, και άφες ημίν τά οφειλήματα ημών, ώς και ημείς αφίεμεν τοίς οφειλέταις ημών, και μή εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν, αλλά ρύσαι ημάς από τού πονηρού.

Ότι σου εστίν η βασιλεία και η δύναμις και η δόξα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνες των αιώνων. Αμήν .

Απολυτίκιον Ήχος α'

Τού λίθου σφραγισθέντος υπό τών Ιουδαίων, και στρατιωτών φυλασσόντων τό άχραντόν σου Σώμα, ανέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τώ κόσμω τήν ζωήν, διά τούτο αι Δυνάμεις των ουρανών εβόων σοι ζωοδότα. Δόξα τή Αναστάσει σου Χριστέ, δόξα τή βασιλεία σου, δόξα τή οικονομία σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον

Τού Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τό Χαίρε, σύν τή φωνή εσαρκούτο ο τών όλων Δεσπότης, εν σοί τή αγία κιβωτώ, ως έφη ο δίκαιος Δαυίδ, εδείχθης πλατυτέρα τών ουρανών, βαστάσασα τόν Κτίστην σου. Δόξα τώ ενοικήσαντι εν σοί, δόξα τώ προελθόντι εκ σου, δόξα τώ ελευθερώσαντι ημάς διά τού τόκου σου.

Απολυτίκιον Ήχος β'

Ότε κατήλθες πρός τόν θάνατον, η Ζωή η αθάνατος, τότε τόν Άδην ενέκρωσας τή αστραπή τής θεότητας, ότε δέ και τούς τεθνεώτας εκ τών καταχθονίων ανέστησας, πάσαι αι Δυνάμεις τών επουρανίων εκραύγαζον, Ζωοδότα Χριστέ ο Θεός ημών δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Πάντα υπέρ έννοιαν, πάντα υπερένδοξα, τα σά Θεοτόκε μυστήρια, τή αγνεία εσφραγισμένη, και παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ εγνώσθης απευδής, Θεόν τεκούσα αληθινόν, αυτόν ικέτευε σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Απολυτίκιον Ήχος γ'

Ευφραινέσθω τά ουρανία, αγαλλιάσθω τά επίγεια, ότι εποίησε κράτος, εν βραχίονι αυτού, ο Κύριος, επάτησε τώ θανάτω τόν θάνατον, πρωτότοκος τών νεκρών εγένετο, εκ κοιλίας άδου ερρύσατο ημάς, καί παρέσχε κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Σε τήν μεσιτεύσασαν τήν σωτηρίαν τού γένους ημών, ανυμνούμεν Θεοτόκε Παρθένε, εν τή σαρκί γάρ τή εκ σου προσληφθείση, ο Υιός σου καί Θεός ημών τό διά Σταυρού καταδεξάμενος πάθος, ελυτρώσατο ημάς, εκ φθοράς ως φιλόανθρωπος.

Απολυτίκιον Ήχος δ'

Τό φαιδρόν τής Αναστάσεως κήρυγμα, τού Αγγέλου μαθούσαι αι τού Κυρίου Μαθήτριάι, καί τήν προγονικήν απόφασιν απορρίψασαι, τοίς Αποστόλοις καυχώμεναι έλεγον, Εσκύλευται ο θάνατος, ηγέρθη Χριστός ο Θεός, δωρούμενος τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Τό απ' αιώνος απόκρυφον, καί Αγγέλοις άγνωστον μυστήριον, διάσού Θεοτόκε τοίς επί γής πεφανέρωται, Θεός εν ασυγχύτω ενώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν εκουσίως υπέρ ημών καταδεξάμενος, δι' ού αναστήσας τόν πρωτόπλαστον, έσωσεν εκ θανάτου τάς ψυχάς ημών.

Απολυτίκιον Ήχος Πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον Πατρί καί Πνεύματι, τόν εκ Παρθένου τεχθέντα εις σωτηρίαν ημών, ανυμνήσωμεν πιστοί καί προσκυνήσωμεν, ότι ηυδόκησε σαρκί, ανελθείν εν τώ σταυρώ, καί θάνατον υπομείναι, καί εγείραι τούς τεθνεώτας, εν τή ενδόξω Αναστάσει αυτού.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Χαίρε πύλη Κυρίου η αδιόδευτος, χαίρε τείχος καί σκέπη τών προστρεχόντων εις σέ, χαίρε αχείμαστε λιμήν καί Απειρόγαμε, η τεκούσα εν σαρκί τόν Ποιητήν σου καί Θεόν, πρεσβεύουσα μή ελλείπης, υπέρ τών ανυμνούντων, καί προσκυνούντων τόν Τόκον σου.

Απολυτίκιον Ήχος πλ. β'

Αγγελικαί Δυνάμεις επί τό μνήμά σου, καί οι φυλάσσουντες απενεκρώθησαν, καλί ίστατο οι Μαρία εν τώ τάφω, ζητούσα τό άχραντόν σου σώμα. Εσκύλευσας τόν Άδην, μή πειρασθείς υπ' αυτού, υπήντησας τη Παρθένω, δωρούμενος τήν ζωήν, ο αναστάς εκ των νεκρών, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον

Ο τήν ευλογημένην καλέσας σου Μητέρα ήλθες επί τό πάθος εκουσία βουλή, λάμψας εν τώ Σταυρώ, αναζητήσαι θέλων τόν Αδάμ, λέγων τοίς Αγγέλοις. Συγχάρητέ μοι, ότι ευρέθη η απολομένη δραχμή, ο πάντα σοφώς οικονομήσας, δόξα σοι.

Απολυτίκιον Ήχος βαρύς

Κατέλυσας τώ Σταυρώ σου τόν θάνατον, ηνέωξας τώ Ληστή τόν Παράδεισον, τών Μυροφόρων τόν θρήνον μετέβαλες, καί τοίς σοίς Αποστόλοις κηρύττειν επέταξας, ότι ανέστης Χριστέ ο Θεός, παρέχων τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

Ως τής ημών Αναστάσεως θησαύρισμα, τούς επί σοί πεποιθότας Πανύμητε, εκ λάκκου καί βυθού πταισμάτων ανάγαγε, σύ γάρ τούς υπευθύνους τή

αμαρτία, έσωσας τεκούσα τήν σωτηρίαν, η πρό τόκου Παρθένος, και εν τόκω Παρθένος, και μετά τόκον πάλιν ούσα Παρθένος.

Απολυτίκιον Ἦχος Πλ. δ'

Εξ ύψους κατήλθες ο εύσπλαγχνος, ταφήν καταδέξω τριήμερον, ίνα ημάς ελευθερώσης των παθών, Η ζωή και η Ανάστασις ημών, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα... Και νύν... Θεοτοκίον

Ο δι' ημάς γεννηθείς εκ Παρθένου, και σταύρωσιν υπομείνας αγαθέ, ο θανάτω τόν θάνατον σκυλεύσας, και Έγερσιν δείξας ως Θεός, μή παρίδης ούς έπλασας τή χειρί σου, δείξον τήν φιλανθρωπίαν σου ελεήμον, δέξαι τήν τεκούσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν υπέρ ημών και σώσον Σωτήρ ημών, λαόν απεγνωσμένον.

Σοφία! Ευλόγησον.

Ο ων ευλογητός Χριστός ο Θεός ημών , πάντοτε; νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν .

Δόξα σοι ο Θεός, η ελπίς ημών, Κύριε, δόξα Σοι.

(Ο αναστάς εκ νεκρών) Χριστός ο αληθινός Θεός ημών ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας Αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων Δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, και πάντων του Αγίων, ελέησαι και σώσαι ημάς, ως αγαθός και φιλάνθρωπος και ελεήμων Θεός.

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς. **Αμήν.**